

være de arbejdsløse Arbejdsmænd, og da navnlig de yngre, ugifte og helst dem, der ere komne sidst til Byen.

Fordi et Menneske en Gang i sin Tid har været paa Landet, er opfødt derude, er det ikke sagt, at det vil være rigtigt at sende ham ud til Landarbejde, naar han nu gaar ledig i København eller en anden By, hvor han i lange Tider har haft Arbejde i industriel Virksomhed, f. Eks. ved en Syrefabrik eller paa et Skibsværft ved at holde for, naar der nittes o. s. v.; han er kommen helt bort fra de gamle Vaner, Haandelaget er blevet anderledes og Tankegangen ligeledes, saa det er vanskeligt for ham nu at sætte sig ind i det Arbejde, hvortil han oprindeligt var vant. Dertil kommer, at naar Folk i længere Tid have været beskæftigede ved industrielt Arbejde, følger der Ægteskab med, og der kommer Børn. Det er selvfølgelig vanskeligere at flytte for en saadan gift Mand end for en, som er yngre og kun i kort Tid har været i Byerne, beskæftiget ved Industrien. Derfor tror jeg, som sagt, at det ikke i nævneværdig Grad kan lade sig gøre at flytte den ældre Arbejdskraft ud paa Landet og heller ikke al den yngre. Af den yngre bør kun den flyttes, der har været forholdsvist kort Tid i Byerne, navnlig i København, og af den igen særlig Arbejdsmændene.

For at man ikke skulde være i Vildrede med, hvor Fagforeningernes Kontorer var, og hvor Formændene boede, skrev man i Aviserne, hvor disse Mænd boede, men der kom ingen. Nu vil jeg gerne tilbyde min Hjælp, hvis man sætter Pris derpaa, til at bringe denne Forbindelse i Stand, det er kun en formel Assistance, jeg sætter de vedkommende i Forbindelse med Arbejdsmændenes Forbund, der her i København har oprettet et Arbejdsanvisningskontor, fra hvilket man vil kunne faa alle dem, tror jeg, man kan beskæftige. Der har været talt med arbejdsløse paa Anvisningskontoret, og de have erklæret, at de var villige til at rejse ud, naar der blot blev anvist dem Arbejde.

Efter de Tal, der foreligge for mig, forekommer det mig imidlertid, at man ikke fra Landbrugets Side har skellig Grund til at beklage sig over, at Arbejds-

kraften fra København ikke kommer ud paa Landet. F. Eks. viser det sig paa de københavnske Fæstekontorer, at af de Mænd, der fæstes her i København, gaa 80 pCt. paa Landet og af de Kvinder, der fæstes her i København, omtrent 30 pCt. Saa er der ogsaa Københavns Anvisningskontor. Det er naturligvis oprettet for tjenestestøgende i selve København, men det dirigerer Arbejdskraften, hvorhen den ønskes, efter Aftale med rette vedkommende, og det har vist sig, at til Tider, hvor der har været stærk Brug for Arbejdskraft paa Landet, har dette Kontor godt kunnet dirigere Arbejdskraft derud. Af Beretningen fra 1907, som ærede Medlemmer ogsaa have faaet, fra Arbejdsanvisningskontoret fremgaar det, at der i 1907 er sendt 1,466 Mænd og 126 Kvinder ud til Landbruget. Det Antal synes ikke stort, og det er det maaske heller ikke, men efter den Talrække, der foreligger for de forskellige Maaneder, viser det sig, at i de Maaneder, hvor der er mindst Arbejdsløshed i København, har man faaet flest ud paa Landet, medens i de Maaneder, hvor der er mest Arbejdsløshed, nemlig Vintermaanederne, har man faaet færrest derud. Det synes at tyde paa, at naar man fra Landet skriver til København, til de Steder, hvor Arbejdskraften oplagres, er man ogsaa i Stand til at faa Arbejdskraft, fordi Arbejderne heller end gerne ville arbejde. F. Eks. i Februar Maaned 1907 er der kun sendt 15 Arbejdere ud, i Marts 18, derimod steg det i Juli til 65 og i August, i Høstmaaned, til 342 og i September til 368. Det viser, hvad jeg har sagt, at naar der blot skrives eller telefoneres til København, faar man Arbejdskraft, ogsaa om Sommeren, uagtet der heldigvis om Sommeren er mindre Arbejdsløshed end om Vinteren.

Jeg haaber, at Udtalelserne om denne Flytning af Arbejdskraft ere noget mere end Agitation, jeg vil haabe, at den har noget reelt paa sig, at man virkelig vil beskæftige københavnske og andre Byarbejdere ude paa Landet, thi da kan jeg garantere de Herrer, at fra de Organisationers Side, der have med den Arbejdskraft at gøre, som anvendes paa Landet, vil der være den største Redebonhed til